

عنوان مقاله:

تاثیر پاکلوبوترازول بر رشد و شاخص های فیزیولوژیک ریحان در شرایط تنش خشکی *Ocimum basilicum*

محل انتشار:

اولین کنگره ملی کشاورزی ارگانیک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سمیه عقلمند - دانشجوی کارشناسی ارشد

بهروز اسماعیل پور - استادیار دانشگاه محقق اردبیلی

فرید شکاری - استادیار دانشگاه زنجان

پریسا جلیل وند - کارشناسی ارشد باغبانی

خلاصه مقاله:

خشکی یکی از مهمترین عوامل محدودکننده رشد گیاهان و شایع ترین تنش محیطی در جهان است. پاکلوبوترازول یکی از مهمترین ترکیبات تریازول میباشد این ترکیبات بازدارنده رشد می باشد به منظور بررسی نقش تنظیم کننده رشد پاکلوبوترازول بر رشد و عملکرد گیاه دارویی ریحان در شرایط تنش خشکی یک آزمایش گلدانی بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی و در چهار تکرار در گلخانه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی در سال 1391 انجام شد و تیمارهای آزمایشی شامل تنش خشکی در سه سطح ظرفیت مزرعه 40 و 70 درصد تخلیه رطوبتی از ظرفیت مزرعه و پاکلوبوترازول در دو سطح 100 و 200 پی پی ام بصورت محلول پاشی برگ و بعد از اعمال تنش خشکی بود نتایج نشان داد که تنش خشکی تاثیر معنی داری بر تعداد برگ ارتفاع بوته سطح برگ و محتوای نسبی آب برگ داشت بطوریکه با افزایش شدت تنش تعداد برگ ارتفاع بوته سطح برگ و محتوای نسبی آب برگ کاهش یافت و کاربرد پاکلوبوترازول موجب کاهش سطح برگ و کاهش ارتفاع گیاه شد ولی پاکلوبوترازول موجب افزایش محتوای نسبی آب برگ شد بنابراین این ترکیب میتواند در کاهش اثرات مخرب تنش خشکی موثر واقع گردد

کلمات کلیدی:

پاکلوبوترازول، تنش خشکی، ریحان، سطح برگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/230486>

